

Wyrok Sądu Pierwszej Instancji z dnia 4 lipca 2006 r. — easyJet przeciwko Komisji

(Sprawa T-177/04) ⁽¹⁾

(Konkurencja — Koncentracje — Rozporządzenie (EWG) nr 4064/89 — Decyzja uznająca koncentrację za zgodną ze wspólnym rynkiem — Skarga wniesiona przez osobę trzecią — Dopuszczalność — Rynki transportu lotniczego — Zobowiązania)

(2006/C 212/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: easyJet Airline Co. Ltd (Luton, Zjednoczone Królestwo) (*Przedstawiciele:* początkowo J. Cook, J. Parker i S. Dolan, solicitors, następnie adwokaci M. Werner i M. Waha, L. Mills, solicitor oraz adwokaci M. de Lasala Lobera i R. Malhotra)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich (*Przedstawiciele:* pełnomocnicy P. Oliver, A. Bouquet i A. Whelan)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Republika Francuska (*Przedstawiciel:* pełnomocnik G. de Bergues)

Przedmiot sprawy

Skarga o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 11 lutego 2004 r. uznającej połączenie spółki Air France i Koninklijke Luchtvaart Maatschappij NV za zgodną ze wspólnym rynkiem z zastrzeżeniem dotrzymania zaproponowanych zobowiązań (sprawa COMP/M.3280 — Air France/KLM)

Sentencja wyroku

- 1) Skarga zostaje oddalona.
- 2) Skarżąca zostaje obciążona własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez Komisję.
- 3) Republika Francuska zostaje obciążona własnymi kosztami.

⁽¹⁾ Dz.U. C 201 z 7.8.2004

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 16 czerwca 2006 r. — Volkswagen przeciwko OHIM (CLIMATIC)

(Sprawa T-306/03) ⁽¹⁾

(Wspólnotowy znak towarowy — Częściowa odmowa rejestracji — Wycofanie wniosku o rejestrację — Umorzenie postępowania)

(2006/C 212/52)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Volkswagen AG (Wolsburg, Niemcy) (*Przedstawiciel:* adwokat S. Risthaus)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) (*Przedstawiciele:* B. Müller i G. Schneider, pełnomocnicy)

Przedmiot sprawy

Skarga na decyzję Drugiej Izby Odwoławczej OHIM z dnia 7 lipca 2003 r. (Sprawa R 1012/2001-2) w przedmiocie wniosku o rejestrację graficznego znaku towarowego zawierającego oznaczenie słowne CLIMATIC jako wspólnotowego znaku towarowego

Sentencja wyroku

- 1) Postępowanie w przedmiocie skargi zostaje umorzone.
- 2) Strona skarżąca zostaje obciążona kosztami postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 289 z 29.11.2003

Skarga wniesiona w dniu 26 kwietnia 2006 r. — Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret i Akar przeciwko Komisji

(Sprawa T-129/06)

(2006/C 212/53)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Diy-Mar Insaat Sanayi ve Ticaret Limited Sirketi (Cankaya/Ankara, Turcja) i M. Akar (Cankaya/Ankara, Turcja) (*Przedstawiciel:* C. Sahin, adwokat)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Zastrzeżenie prawa do dochodzenia odszkodowania;
- tymczasowe zawieszenie postępowania w zakresie dotyczącym przedmiotu postępowania;
- stwierdzenie nieważności postępowania z dnia 23 grudnia 2005 r. o numerze MK/KS/DELTUR/(2005)/SecE/D/1614, stanowiącego przedmiot niniejszego postępowania;
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarga wniesiona przez skarżących dotyczy decyzji Delegacji Komisji Europejskiej w Turcji z dnia 23 grudnia 2005 r. skierowanej do skarżących w związku z przetargiem na roboty budowlane obejmujące ośrodki kształcenia w prowincjach Diyarbakir i Siirt.

Skarżący podnoszą między innymi, że ich oferta wskazywała najniższą cenę oraz, że akta zawierały wszystkie wymagane dane i w związku z tym, zamówienie powinno być zostać udzielone skarżącym. Ponadto, skarżący wskazują, że zaskarżona decyzja narusza przepisy prawa Unii Europejskiej.

Skarga wniesiona w dniu 23 czerwca 2006 r. — ARBOS przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-161/06)**

(2006/C 212/54)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: ARBOS Gesellschaft für Musik und Theater (Klagenfurt, Niemcy) (Przedstawiciele: H. Karl, Rechtsanwalt)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącej, do rąk jej przedstawiciela, kwoty 38 545,42 EUR oraz odsetek w wysokości 12 % naliczonymi od dnia 1 stycznia 2001 r. oraz kwoty 27 618,91 EUR oraz odsetek w wysokości 12 % naliczonymi od dnia 1 marca 2003 r.;
- zasądzenie od Komisji zapłaty na rzecz skarżącej kwoty 26 459,38 EUR netto tytułem kosztów interwencji poniesionych w fazie postępowania przedsądowego oraz obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na podstawie art. 288 WE skarżąca dochodzi od Komisji Wspólnot Europejskich odszkodowania za wszelkie szkody, które twierdzi, że poniosła w następstwie nieuzasadnionego wstrzymania pomocy. Skarżąca wywodzi swoje roszczenie z dwóch umów w sprawie udzielenia pomocy na rozwój kultury zawartych w latach 2000 i 2002, których załączniki zawierały w obydwu przypadkach klauzule arbitrażowe.

Skarga wniesiona w dniu 26 czerwca 2006 r. — Kronoply przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich**(Sprawa T-162/06)**

(2006/C 212/55)

*Język postępowania: niemiecki***Strony**

Strona skarżąca: Kronoply GmbH & Co. KG (Heiligengrabe, Niemcy) (Przedstawiciele: adwokaci R. Nierer, L. Gordalla)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 21 września 2005 r. dotyczącej pomocy państwa nr C 5/2004 (ex N 609/2003), w której Komisja uznała za niezgodną ze wspólnym rynkiem pomoc, którą Niemcy zamierzają przyznać na rzecz skarżącej;
- obciążenie Komisji Wspólnot Europejskich własnymi kosztami oraz kosztami poniesionymi przez skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca kwestionuje decyzję Komisji C(2005) 3497 z dnia 21 września 2005 r., w której Komisja postanowiła, że planowane przez Niemcy dotacje inwestycyjne (1) na rzecz Kronoply GmbH w związku z wielosektorowymi ramami pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych stanowią pomoc państwa, która jest niezgodna ze wspólnym rynkiem.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi cztery zarzuty.

W pierwszej kolejności zarzuca ona Komisji popełnienie oczywistego błędu przy ustalaniu stanu faktycznego. W związku z tym utrzymuje między innymi, że pozwana nie ustaliła daty wniosku skarżącej o dotację, chociaż dla oceny stanu faktycznego miało to decydujące znaczenie. Dalej podnosi ona, że Komisja nie zauważyła, że krajowe postępowanie administracyjne nie zostało jeszcze zakończone.

W drugiej kolejności skarżąca opiera swoją skargę na tym, że zaskarżona decyzja nie została dostatecznie uzasadniona.